

سُورَةُ النُّورِ سُورَةُ النُّورِ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ ثَوبَ پَرِيهَ به زهبي و ميهره بان (ناويكي پيروزي خودايه) الرَّحِيمِ ثَوبَ پَرِي به خشنده (ناويكي پيروزي خودايه)

سُورَةُ سُورَتِيكِه اَنْزَلْنَاهَا دَامَانَبَه زانده وَفَرَضْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا و فَرَز و پتويستمان کردوه وَأَنْزَلْنَاهَا دَامَانَبَه زانده فِيهَا تَيَايِدَا

ءَايَاتٍ به لگه و نيشانه ي گه وره ي يَنْتِ رُؤْن و ئاشكرا لَعَلَّكُمْ به لكوو ئيوه تَذَكَّرُونَ ياد بكه نه وه و په ندوه ريگرن (۱)

الزَّانِيَةِ زيناكه ري ژن وَالزَّانِي وَ زيناكه ري پياو فَاجْلِدُوا جه لده و قامچي بده ن له كُلِّ هَر وَحِدٍ يه كيک مِنْهُمَا له وان مِائَةً سه د

جَلَدَةٍ جه لده وَلَا تَأْخُذْكُمْ وَ نه تانگريْتِ بِهِمَا پَيَان رَافَةً به زهبي فِي له راسْت دِينِ ثَايِنِ اللَّهُ خُودَا اِنْ نه گهر كُنْتُمْ -

تُؤْمِنُونَ برواتان هينا (-بَيْت) بِاللَّهِ به خودا وَالْيَوْمِ وَ رُؤْيِ الْآخِرِ دَوَايِ وَلَيَشْهَدَ وَ با ئاماده بَيْت و شايه ت بن

عَذَابُهُمَا عه زاب و نه شكه نجه ي نه وان طَائِفَةً كُؤْمَه لِي مِّنْ له الْمُؤْمِنِينَ برواداره كان (۲) الزَّانِي زيناكه ري پياو

لَا يَنْكِحُ ناهيْت (ژني) إِلَّا مه گهر زَانِيَةً زيناكه ريكي ژن أَوْ يان مُشْرِكَةً موشريک و کافر وَالزَّانِيَةَ وَ زيناكه ري ژن

لَا يَنْكِحُهَا شوناکات به كه سي إِلَّا مه گهر زَانٍ زيناكه ر أَوْ يان مُشْرِكٌ موشريک و کافر وَحَرِّمَ وَ قه ده غه و حه رامکراوه

ذَٰلِكَ نه ويان عَلٰی له سه ر الْمُؤْمِنِينَ برواداره كان (۳) وَالَّذِينَ نه وانه ي يَرْمُونَ تۆمه تبار ده كه ن به زينا

الْمُحْصَنَاتِ ئافره تي پاريزراوي (داوين پاک) ثُمَّ پاشان لَمْ يَأْتُوا نه يانه ينا بِأَرْبَعَةٍ چوار شُهَدَاءَ شايه تان فَاجْلِدُوهُمْ -

مَنْعِينَ هه شتا (-قامچي و جه لده يان لي بده ن) جَلَدَةٍ قامچي وَلَا تَقْبَلُوا و قبول مه كه ن هُمْ لَيِيَان شُهَدَاءَ شايه تي أَبَدًا هه رگيز

وَأُولَٰئِكَ وَ نه وانه هُمْ خَوِيَان ن الْفَاسِقُونَ فاسق و ده رچوو له دين (۴) إِلَّا جگه له الَّذِينَ نه وانه ي

تَابُوا په شيمان بوونه وه و گه رانه وه مِنْ له بَعْدَ دَوَايِ ذَٰلِكَ نه وه وَأَصْلَحُوا و چاك بوون فَإِنَّ به راسْتِي اللَّهُ خُودَا

غُفُورٌ ثَوبَ پَرِي لي بورده يه رَّحِيمٌ ثَوبَ پَرِي ميهره بان وبه به زهبيه (۵) وَالَّذِينَ نه وانه ي يَرْمُونَ تۆمه تبار ده كه ن به زينا

أَزْوَاجَ هَاوَسَهْرَه كَانِيَانِ وَلَمْ يَكُنْ وَ - هُم بَوِيَان (-نه بووه) شَهْدَاءَ شَايَه تِك إِلَّا جَغَه لَهُ أَنْفُسُهُمْ خَوِيَان فَشَهْدَةُ تَهْوَه شَايَه تِي

أَحَدِهِمْ يَه كِيَكِيَانِ أَرْبَعُ جَوَارِ شَهْدَتٍ شَايَه تَه بِاللَّهِ بَه خُودَا إِنَّهُرْ بَه دُنْيَايِي تَهو لَمِنْ هَه رَلَه الصَّادِقِينَ رَاسْتِگُوْكَانَ ه (٦)

وَأَتَمَّسَّة وَ يِّنْجَه مِيَانِ أَنَّ تَهْوَه يَه كَه لَعَنَتْ لَه عَنَه ت وَ يِبْهَشِي لَه بَه زَه يِي اللَّهُ خُودَا عَلَيْهِ بَه سَه رِي ، لَه سَه رِي إِنْ تَه گَه رِ كَان -

مِنْ لَه الْكَذِبِينَ دَرُوزَنَانِ (-بَيْت) (٧) وَيَدْرُوْا وَ لَادَه بَرِي عَنَّا لِي الْعَذَابِ عَه زَاب وَ تَه شَكَه نَجَه أَنَّ كَه تَشْهَدُ شَايَه تِي بَدَا

أَرْبَعُ جَوَارِ شَهْدَتٍ شَايَه ت بِاللَّهِ بَه خُودَا إِنَّهُرْ بَه رَاسْتِي تَهو لَمِنْ لَه الْكَذِبِينَ دَرُوزَنَانَه (٨) وَأَتَمَّسَّة وَ يِّنْجَه مِيَانِ

أَنَّ بِيْگُوْمَانِ غَضَبٌ خَه شَم وَ تَوُورَه يِي اللَّهُ خُودَا عَلَيْهَا لَه سَه رِي إِنْ تَه گَه رِ كَان - مِنْ لَه الصَّادِقِينَ رَاسْتِگُوْكَانِ (-بَيْت) (٩)

وَلَوْلَا فَضْلُ وَ تَه گَه رِ چَاكَه وَ فَه زَلِي - اللَّهُ خُودَا (-نه يِي) عَلَيْكُمْ لَه سَه رَتَانِ وَرَحْمَتُهُرْ لَه گَه لَ بَه زَه يِي وَی وَأَنَّ وَ بِيْگُوْمَانِ هَه رِ

اللَّهُ خُودَا تَوَّابٌ زَوْرُ قَبُولْكَارِي تَوْبَه يِي حَكِيمٌ تَه وَاو كَارِبَه جِيْيَه (١٠) إِنْ بَه دُنْيَايِي الَّذِينَ تَه وَاَنَه يِي جَاءُوْ -

بِالْإِفْكَ دَرُوي هَه لَبَه سَتْرَاو يَان (-هِيْنَا) عَصْبَةً كَوْمَه لِيَكِنْ مِّنْكُمْ لَه تِيْوَه لَا تَحْسَبُوْه وَاَدَامَه نِيْنِ شَرًّا شَهْرٍ وَ زِيَانِيَكِ بَيْتٍ

لَكُمْ بُوْ تِيْوَه بَلْ بَه لَكُو هُوْ تَهْوَه خَيْرٌ چَاكْتَرَه لَكُمْ بُوْ تِيْوَه لِكُلِّ لَوْ هَه رِ - أَمْرِيْ كَه سِيَكِ مِنْهُمْ لَه وَاَن ((-هَه يَه)) مَّا تَهْوَه يِي

أَكْتَسَبَ بَه دَه سَتِي هِيْنَاوَه مِنْ لَه الْإِيْمُ تَاوَانَانِ وَالَّذِي وَ تَهْوَه يِي تَوَلَّى دَه سَتِي گَرْت بَه سَه رِ كِبَرُهُرْ بَه شِي زَوْرِي (تَاوَانَه كَه)

مِنْهُمْ لَه وَاَن لَه بُوْ هَه يَه عَذَابِ عَه زَاب وَ تَه شَكَه نَجَه يَه كِي عَظِيْمٌ زَوْرُ گَه وِرَه وَ مَه زَن (١١) لَوْلَا (دَه بَا) إِذْ كَه

سَمِعْتُمُوْه بِيْسْتَتَانِ ظَنَّ - الْمُؤْمِنُونَ بِرِوَادَرَه كَانِ وَالْمُؤْمِنَاتُ وَ بِرِوَادَارَانِي (يِي) بِأَنْفُسِهِمْ بَه خَوِيَان (-بَرْدَبَا گُوْمَانِي) خَيْرًا چَاكَه وَ خَيْرِ

وَقَالُوا وَ گُوْتَبَايَانِ هَذَا تَهْوَه إِفْكَ دَرُوْ وَ هَه لَبَه سَتْرَاوِيَكِي مُبِيْنٌ دِيَارِ وَ نَاشْكَرَا يَه (١٢) لَوْلَا جَاءُوْ بُوْ نَه يَا نَهِيْنَاوَه (وَه كَ بَه لَگَه)

عَلَيْهِ لَه سَه رِي بِأَرْبَعَةٍ جَوَارِ شَهْدَاءَ شَايَه تَ فَإِذَا جَا كَه لَمْ يَأْتُوا نَه يَا نَهِيْنَا بِالْشَهْدَاءِ شَايَه تَه كَانِ فَأُولَئِكَ تَهْوَه تَه وَاَنَه

عِنْدَ لَايِ اللَّهُ خُودَا هُم هَه رِ خَوِيَانِنِ الْكَذِبُونَ دَرُوزَنَه كَانِ (١٣) وَلَوْلَا فَضْلُ وَ تَه گَه رِ فَه زَلِي - اللَّهُ خُودَا (-نه بَا)

عَلَيْكُمْ لَه سَه رَتَانِ وَرَحْمَتُهُرْ لَه گَه لَ بَه زَه يِي تَهو فِي لَه الدُّنْيَا دُونِيَا وَالْآخِرَةِ وَ رُوْژِي دَوَايِي لَمَسْكُمُ تَهْوَه بَه دُنْيَايِي يِيْتَانِ دَه كَه وَت

فِي لَهُ مَا تَهْوَى أَفْضَمُ قَسَةً تَنْكَرُ فِيهِ تَيَايِدَا عَذَابٍ عَهْزَابٍ وَتَشَكُّه نَجْهِيه كِي عَظِيمٍ زُورْ گه وره و مه زن (١٤) إِذْ كَاتِي كِه

تَلْقَوْنَهُ نِيوَه و هري ده گرن بِأَلْسِنَتِكُمْ به زمانه کانتان ده ماو دم ي پنده کهن وَتَقُولُونَ وَ - بِأَفْوَاهِكُمْ به زارتان (شقي - ده نين) مَا تَهْوَى

لَيْسَ نِه لَكُمْ لَاتَان بِيه يِي عِلْمٌ زَانَسْتٍ وَ زَانِيَارِي وَتَحْسَبُونَهُ وَ به - هِينَا شَقِي سَوَكٍ وَ كِه مِي (-داده نين) وَهُوَ لِه كَاتِي تَهْوَى

عِنْدَ لَای اَللّٰهُ خُودَا عَظِيمٌ زُورْ گه وره و مه زن يه (١٥) وَلَوْلَا دهبوايه إِذْ كِه سَمِعْتُمُوهُ بِيَسْتَتَان قُلْتُمْ گوتباتان مَا نِه

يَكُونُ بُووه لَنَا بُو نِيْمَه اَنْ كِه تَحَكَّم قَسَه بَكه يين بِهَذَا دهر باره ي تَهْوَه سُبْحَنَكَ پَاكِي وَ بِيْگه ردي بُو تُو هَذَا تَهْوَه

بِهْتَن بُوخنانيكي عَظِيمٌ زُورْ گه وره و مه زن يه (١٦) يَعِظُكُمْ - اَللّٰهُ خُودَا (-ئاموزگاريتان ده كات) اَنْ نِه كَا تَعُودُوا بَكه رِيْنه و ه

لِمِثْلِهِ بُو شَقِي وَ هَك تَهْوَا أَبَدًا قَه تَاوَا دِه رَكِيْزٍ اِنْ تَه گهر كُنْتُمْ نِيوَه - مُؤْمِنِينَ بَرَوَادَار (-بووين) (١٧) وَيَبِيْنٍ وَ رُؤْن دِه كَاتِه و ه

اَللّٰهُ خُودَا لَكُمْ بُوْتَان اَلْآيَاتِ ثَايه ته كان ، به لَكِه و نِيْشَانَه گه وره كَانِي وَ اَللّٰهُ وَ خُودَا عِلْمٌ تَه وَاوَا زَانَا وَ نَاگَادَار ه حَكِيمٌ تَه وَاوَا كَارِيه جِي يه

(١٨) اِنْ بَه دُنْيَايِ اَلَّذِيْنَ تَه وَاوَاهِي يُحِبُّونَ حَه زده كهن اَنْ كِه تَشِيْعٌ بَلَاوِيْتَه و ه اَلْفَحْشَةَ گونا هِي گه وره وَ قِيْزه و هِن فِي لِه نَاوَا

اَلَّذِيْنَ تَهْوَا (-كه س) اِنِه ي اَمِنُوا بَرَوَايَان هِينَا هُمْ بُوْيَان هِه يه عَذَابٍ عَهْزَابٍ وَ تَشَكُّه نَجْهِيه كِي اَلِيْمٌ زُورْ بَه نَاَزَار فِي لِه اَلدُّنْيَا دُونِيَا

وَالْآخِرَةِ وَ رُوْزِي دَوَايِ وَ اَللّٰهُ وَ خُودَا يَعْلَمُ دَه زَانِي وَ اَنْتُمْ نِيوَه لَا تَعْلَمُونَ نَاَزَان (١٩)

وَلَوْلَا فَضْلُ وَ تَه گهر نَه بُوَا فَه زَلْ وَ چَاكه ي اَللّٰهُ خُودَا عَلَيْكُمْ به سه رتَان ، بُو سه رتَان ، لِه سه رتَان وَرَحْمَتُهُ لِه گَه ل به زه يي و ي

وَ اَنْ وَ تَه و ه ي كِه اَللّٰهُ خُودَا رَعُوفٌ زُورْ مِي هره بان ي رَحِيْمٌ تَه و په رِيْبه به زه ييه (٢٠) يَأْتِيهَا هُو تَه ي اَلَّذِيْنَ تَه وَاوَاهِي

اَمِنُوا بَرَوَاتَان هِينَاوَه لَا تَتَّبِعُوا مَه كه و نه دَوَايِ خُطُوْتُ هِه نَاگوَه كَانِي اَلشَّيْطَانُ شَهِيْطَانٍ وَ مَنْ وَ هِه ركه سِي يَتَّبِعْ بَكه وِيْته دَوَايِ

خُطُوْتُ هِه نَاگوَه كَانِي اَلشَّيْطَانُ شَهِيْطَانٍ فَاِنَّهُ نِيْتِر تَهْوَا يَأْمُرُ فِه رْمَان دِه كَات بِاَلْفَحْشَاءَ به قِيْزه و نه گونا هِه كَان

وَالْمُنْكَرُ وَ خِرَابِه وَ كَارِي نَاهه سَنَدٌ وَلَوْلَا فَضْلُ وَ تَه گهر نَه بُوَا فَه زَلْ وَ چَاكه ي اَللّٰهُ خُودَا عَلَيْكُمْ لِه سه رتَان

وَرَحْمَتُهُ لِه گَه ل به زه يي و ي مَا زَكِيْ پَاكِي نَه دِه كرده و ه مِنْكُمْ لِه نَكُوْ مِنْ (هِيْچ) اَحَدٍ يَه كِيْكِكَ أَبَدًا قَه تَاوَا دِه رَكِيْزٍ وَلَكِنْ بَه لَام

الله خودا يَزِيْكِ پاك ده كاته وه مَنْ ئه وهى يَشَاءُ ئه و بيه ويت وَالله و خودا سَمِيع زور بيسه رى عَلِيم ته و او زانا و ئاگداره (۲۱)

وَلَا يَأْتَلُ و با سوئند نه خوَن - اُولُوا خاوهن اَلْفَضْلُ فەزَل و زیدە بەخششی مِنْكُمْ لهنگو وَالسَّعَةِ و فره وانی هه بوونی اَنْ که

يُؤْتُوا (-نه) ده ن به اُولِي خاوهن اَلْقَرْبَى نزیکی و خزمایه تی وَالْمَسْكِين و دهستکورتەکان وَالْمُهْجِرِينَ و کوچکەرەکان فِي له

سَبِيل پیناوی الله خودا وَلَيَعْفُوا و عافو بکهن وَلَيَصْفَحُوا و ببورن و گوینه ده نی اَلَا تُحِبُّونَ ئه رى حەزناکهن اَنْ که

يَغْفِرُ بهخشى و ببورى الله خودا لَكُمْ لیتان وَالله و خودا غُفُورٌ ئه و په رى لیبوردەى

رَحِيم ئه و په ریبه به زه یی و میهره بان و بهخشنده (۲۲) اِنَّ به دُنْیَايِ الَّذِيْن ئه وانه ی یرْمُونَ تۆمه تبار ده کهن به زینا

اَلْمُحْصَنَاتُ ئافره تانی پارێزراوی (داوین پاك) ی اَلْغُلَّتُ ئه و (ئافره ت) انه ی بیناگای اَلْمُؤْمِنَاتُ برودارن لَعِنُوا نه فره تیان لیکراوه فِي له

اَلدُّنْيَا دونیا وَالْآخِرَةِ و رۆژی دواى وَلَهُمْ و بۆیان هه یه عَذَاب عه زاب و ئه شکه نجه یه کی عَظِيمٌ زور گه و ره و مه زن (۲۳)

یَوْم ئه و رۆژه ی شَهِد شایه تی ده دات عَلَیْهِمْ له سه ریان اَلْسِنَتُهُمْ زمانه کانیاں وَاَیْدِیْهِمْ و دهسته کانیاں وَاَرْجُلُهُمْ و قاچه کانیاں

بِمَا به وه ی کَانُوا پێشان یَعْمَلُونَ ده یانکرد (۲۴) یَوْمَئِذٍ ئه و رۆژه یُوفِیْهِمْ ته و او دایانداته وه الله خودا دِیْنُهُم حیسابی

اَلْحَقَّ هه ق و راستی ان وَیَعْلَمُونَ و ده زانن اَنْ به راستی الله خودا هُو هه رخوی اَلْحَقَّ هه ق و راستی اَلْمَیْنِ پۆن و دیار ه

(۲۵) اَلْخَبِیْثُ ژنه پیسه کان لِّلْخَبِیْثِیْنِ بۆ پیاوه پیسه کانن وَاَلْخَبِیْثُونَ و پیاوه پیسه کان لِّلْخَبِیْثِیْنِ بۆ ژنه پیسه کانن

وَالطَّیِّبُ و ئافره ته پاکه کان لِّلطَّیِّبِیْنِ بۆ پیاوه پاکه کانن وَالطَّیِّبُونَ و پیاوه پاکه کانیش لِّلطَّیِّبَاتِ بۆ ژنه پاکه کانن اُولَئِكَ ئه وان

مُبرءُونَ پاك و بیتاوان کراون مِمَّا له وه ی یَقُولُونَ ئه وان ده لێن لَهُمْ بۆیان هه یه مَغْفِرَةً لیخوَش بوونیک وَرِزْقٌ و رزق و رۆزیه کی

کَرِیْم زوری به ریز (۲۶) یَاٰیَهَا هُو ئه ی الَّذِيْن ئه وانه ی ءَامَنُوا برواتان هیئاوه لَا تَدْخُلُوا مه چوونه ناو ۞ یَوْتَا مالانیک

غَیْر جگه له , غه یری ۞ یَوْتَا مَالِ خَوْتَان حَتّی تاكو تَسْتَأْنِسُوا هه ست به ئاسایی بوون ده کهن له ئیزن خواستن وَتَسْلَبُوا و سه لام بکهن

عَلٰی له اَهْلِهَا خه لکه که ی ذَلِكُمْ ئه وه خَیْرٌ چاکتر ه لَكُمْ بۆتان لَعَلَّكُمْ به لکو ئیوه تَذَكَّرُونَ یاد ده که نه وه و په ندوه رده گرن

لَمْ يَظْهَرُوا ئَاكِدَار نَهَبُوينَه و (هۆشيان) نه كه وتووته **عَلَى** سهر **عَوْرَت** عه يبهى **النِّسَاء** ژنان **وَلَا يَضْرِبْنَ** و لينه دهن

بَارِجُلِهِنَّ به قاچه كانيان لِيَعْلَمَ تا بزاني مَ يُخْفِينْ نه وهى دهيشارنه وه مِن له زِيْنَتِهِنَّ جوانكار به كانيان

وَتُوبُوا و توبه بكن و بگه رينه وه اِلَى بُو ، بُولَى اَللّهُ خُودَا جَمِيعًا هه مووتان اَيُّهُ هُوَ نهى الْمُؤْمِنُونَ بربو اداره كان لَعَلَّكُمْ به لكو

تُقْلِحُونَ سه ركه وتوو و سه رفراز ده بن (۳۱) وَأَنْكِحُوا و هاوسه رگيرى پتيك بهين بُو اَلَا يَمْنَى پياو و ژنى بى هاوسه ر مِنْكُمْ لهنگو

وَالصَّالِحِينَ و چاكه كان مِنْ له عِبَادِ كُمْ بهنده (پياوه) كان وَإِمَائِكُمْ و كه نيزه كه كان إِنْ نه گهر يَكُونُوا -

فُقَرَاءَ فه قير و نه بوون (-بن) يُغْنِيهِمْ دهوله مه نديان ده كات اَللّهُ خُودَا مِنْ له فَضْلُهُ زَيِّده به خششى خوى وَاللّهُ و خُودَا

وَسِعَ فره وانه (فه زل و به خششى) و فره وانكارى عَلِيمٌ ته واو زانا و ناگدار ه (۳۲)

وَلَيْسَتْ غَفِيرٌ و با خو پكار گرن و چاويان له خراپه نه بى اَلَّذِينَ نه وانه لَآ يَجِدُونَ ده ستيان ناكه وى نِكَاحًا هاوسه رگيرى حَتَّى تاكو

يُغْنِيَهُمْ - اَللّهُ خُودَا (-دهوله مه نديان ده كات) مِنْ له فَضْلُهُ زَيِّده به خششى خوى وَالَّذِينَ و نه وانه يَتَّبِعُونَ ده خوازن

اَلْكِتَابِ خُونازاد بكن (له كويله بى) مِمَّا له وهى مَلَكَتْ ده ست گرتى اَيْمَنُكُمْ راسته تان ه (بهنده كانتان)

فَكَاتِبُهُمْ نه وه بو يان بنوسن (بهيمانى نازاد كردن) إِنْ نه گهر عَلِمَتْ زانيتان و ناگدار بوون فِيهِمْ (كه) تياياندايه خَيْرًا چاكه و خير (يك)

وَأَتَوْهُمْ و پييان بدن مِنْ له مَالِ مَالِ اَللّهُ خُودَا اَلَّذِي نه وهى اَتَاكُمْ پيتانى به خشى وه وَلَا تُكْرِهُوا و ناچار مه كهن

فَتِيَّتُكُمْ كه نيزه كه كانتان عَلَى له سه ر اَلْبَغَاءِ داوئين پيسى إِنْ نه گهر أَرَدْنَ - تَحَصَّنَا داوئين پاكيان (-ويست) لَتَبْتَغُوا تا بخوازن

عَرَضَ كه لو بهلى اَلْحَيَوةِ ژيانى اَلدُّنْيَا دنيا وَمَنْ و هه ركه سى يَكْرِهُهُنَّ ناچار يان بكات فَإِنَّ نه وه به راستى اَللّهُ خُودَا مِنْ له

بَعْدَ دواى إِكْرَهِيْنَّ ناچار كردنيان غَفُورٌ نه وه پرى ليبوردهى رَحِيمٌ نه وه پرى ميهره بان وبه به زهيبه (۳۳) وَلَقَدْ و به دنيايى

أَنْزَلْنَا دامانبه زاند إِلَيْكُمْ بۆتان اَيُّتْ نيشانهى گهرهى ، ثايات مُبَيِّنَاتٌ ديار و ئاشركاكر وَمَثَلًا و نمونان مِنْ له اَلَّذِينَ نه وانهى

خَلَوْا به سه رچوون مِنْ له قَبْلُكُمْ پيش ئيوه وَمَوْعِظَةً و ئاموژگارى لِلْبَاقِينَ بُو له خُودَا ترس و پاريزكاران (۳۴) اَللّهُ خُودَا

نُورِ رُوناكى اَلسَّمَوَاتِ ئاسمانه كان و اَلْأَرْضِ و زهوى ه مَثَلٌ نمونهى نُورِهِ نور و رُوناكى نهو كَمْشَكُوه وهك ده لاقه يه كه

فِيهَا تَيَافِدَا (بَيْت) مِصْبَاحُ چرایه ک الْمِصْبَاحُ چراکه فِي له ناو زُجَاجَةٌ شوشه یه که اَلزُّجَاجَةُ شوشه که کَانَهَا ده لَیّی

کَوکَبٌ نه سَیِّره یه کِ دَرِی گه شاوه ی پَرشنگداره یُوَقَدَ داده گیرسیتری مِنْ له شَجَرَةٍ دره ختیکی مُبرَکَةً پیروز و پرفه ر و به پیژ a<

زَیْتُونَةٍ زهیتوونه لَا - شَرْقِيَّةٌ نه پوژده لاتی وَلَا غَرْبِيَّةٌ و نه پوژئاواییه یَکَاد خه ریکه زَیْتَهَا زهیت و پوژنه که ی

يُضِيءُ پوژناکی ده به خشی وَلَوْ هه رچه ند لَمْ تَمْسَسْهُ هه ر بهری نه که وتووِه نَارٌ ئاگریک نُوْر پوژناکیه عَلٰی له سه ر نُوْر پوژناکی

يَهْدِي - اَللّٰهُ خودا (-پَیْنَموونی ده کات) لِنُورِهِ بۆ نوْر و پوژناکی خوی مِنْ نه وه ی یَشَاءُ نه و بیه ویت وَيَضْرِبُ و -

اَللّٰهُ خودا (-داده ریژی) اَلْأَمْثَلُ نمونان لِلنَّاسِ بۆ خه لک وَاللّٰهُ و خودا بِكُلِّ به هه موو شَيءٍ شتی عَلِيمٌ ته واو زانا و ئاگادار

(۳۵) فِي له يُوْتِ مالانیک اُذِن - اَللّٰهُ خودا (-موّله تی داوه) اَنْ که تَرْفَعُ به رز بکریته وه وَيُذْکِرُ و باسبکری و یاد بکریته وه

فِيهَا تَيَافِدَا اَسْمُهُ ناوی وی يُسَبِّحُ ته سبیح ده کات لَهُ بۆی فِيهَا تَيَافِدَا بِالْعُدُوِّ له به ره به یان وَالْأَصَالُ و ئیواران (۳۶)

رِجَالٌ پیاوانیک لَا - تُلِيهِمْ بیئاگیان ناکات تَجَرَّةٌ هیچ بازرگانی وَلَا يَبِيعُ و (هیچ) فروشتنی عَنْ له ذِکْرٌ یادی اَللّٰهُ خودا

وَأَقَامَ و پیک و پیک کردنی الصَّلَاةِ نوژی ان وَاِيتَاءٌ و هینان و به خشینی اَلزَّكَاةِ زه کات يَخَافُونَ ده ترسن له يَوْمًا پوژنیک

تَتَقَلَّبُ هه لگیږ وه گږیږ ده بی فِيهِ تَيَافِدَا اَلْقُلُوبُ دَلّ وَالْأَبْصَارُ و بینا یه کان (۳۷) لِيَجْزِيَهُمْ تا پادا شتیان بداته وه اَللّٰهُ خودا

أَحْسَنَ چاکترین ی مَا عَمِلُوا نه وه ی کردییان وَيَزِيدُهُمْ و بۆیان زیادبکات مِنْ له فَضْلِهِ زیده به خشی خوی وَاللّٰهُ و خودا

يَرْزُقُ بژیوی ده به خشیته مِنْ نه وه ی یَشَاءُ نه و بیه ویت بَغَيْرِ به بی حِسَابٍ حیساب و ژماردن (۳۸) وَالَّذِينَ نه وانه ی

كَفَرُوا کوفریانکردو پروایان نه هینا وه اَعْمَلُهُمْ کار وکرده وه کانیان كَسْرَابٍ وه ک سه رابیکه بَقِيعَةٍ له عارديکی فره وانی ته خت

يَحْسَبُهُ - اَلظُّمَانُ تینوو (-وا ده زانی) مَاءٌ ئاوه حَتّٰی هه تا اِذَا کاتِي جَاءَهُ بۆی هات لَمْ يَجِدْهُ نه ییبی - شَيْئًا شتیک (-بیت)

وَوَجَدَ و - اَللّٰهُ خودا (ی - بیی) عِنْدَهُ لای خوی فَوْقَهُ ئیتر پیماندا به ته واوی حِسَابُهُ حیسابه که ی وَاللّٰهُ و خودا سَرِيعٌ خیرایه

اَلْحِسَابُ لپیچینه وه و حیساب (۳۹) اَوْ يَانَ كَظَلَّتْ وه ک تاریکیانیک فِي له بَحْرٌ ده ریا یه کِ لُجِّي زور قوّل

يَغْشَهُ دايده پوښی مَوْجٌ شهبولیک مِّنْ لَه فَوْقَهُ سهری یه وه مَوْجٌ شهبولیک مِّنْ لَه فَوْقَهُ سهری یه وه سَحَابٌ هه وری

ظَلُمْتُ تاریکیانیکه بَعْضُهَا هه نډیکیان فَوْقَ لَه سهر بَعْضٍ هه نډی إِذَا کَاتی أَخْرَجَ ده ربکا يَدُهُ دهستی لَمْ يَكَدْ نډیکیش نیه

يَرَهَا بيبیځی وَمَنْ و هه رکه سی لَمْ - يَجْعَلْ دا (-نه) نِیَ اللَّهِ خودا لَمْ بُو وی نُورًا نوور و رڼاکییه ک فَمَا ته وه نیه لَمْ بُو ته و

مِنْ (هیچ) نُورٍ نور و رڼاکییه ک (٤٠) أَلَمْ تَرَ نه ت بینوه أَنْ که به راستی اللَّهُ خودا (یه) يُسَبِّحُ -

لَمْ بُو (-ته سببح ده کات) مِّنْ ته وهی فِي لَه السَّمَوَاتُ ئاسمانه کان وَالْأَرْضُ و زهوی (دایه) وَالطَّيْرُ و بالنده (کانیش)

صَفَتْ پږ پږیز کُلَّ هه موو یان قَدْ به دننیا یی عِلْمَ زانیویه تی صَلَاتُهُ نوږی وَتَسْبِيحُهُ و ته سببحاتی وَاللَّهُ و خودا عِلْمٌ ته و او زانا

بِمَا به وهی يَفْعَلُونَ ته و ان دهیکه ن (٤١) وَلِلَّهِ هه موو هی خودایه مُلْكٌ خاوه ننداری و پادشایی السَّمَوَاتُ ئاسمانه کان

وَالْأَرْضُ و زهوی وَإِلَى و هه ر بُو اللَّهُ خودا (ده گه رڼته وه) الْمَصِيرُ هه موو چاره نووس و سهر ته نجامیک (٤٢)

أَلَمْ تَرَ نه ت بینوه أَنْ که بیگومان هه ر اللَّهُ خودا يُزْجِي هی و اش هی و اش به رڼده کا سَحَابًا هه وریک ثُمَّ پاشان يُؤَلِّفُ ده سازڼی

يَبْنُو نږوانیان ثُمَّ پاشان يَجْعَلُهُ دهیکاته رُكَّامًا به سه ریه ک که وتوږیک قَرَى جا ده بینی الْوَدْقُ باران يَخْرُجُ ده رده چی مِّنْ لَه

خَلَّلَهُ ناویدا وَيَنْزِلُ و داده به زڼی مِّنْ لَه السَّمَاءُ ئاسمان مِّنْ لَه جِبَالٌ چیا و کڼوان فِيهَا تیایدا یه مِّنْ لَه بَرَدٌ ته زره

فَيُصِيبُ ئیتر ته یدا يَهْ یی مِّنْ ته وهی يَشَاءُ ته و بیه ویت وَيَصْرِفُهُ و لای ته دا عَنْ لَه مِّنْ ته وهی يَشَاءُ ته و بیه ویت

يَكَادُ خه ریکه سَنَا رڼاکی بَرَقَهُ بروسکه که ی يَذْهَبُ لَه ناو ده بات بِالْأَبْصَرِ (رڼاکی) بیناییه کان (٤٣) يَقْلِبُ -

اللَّهُ خودا (ده گوری و سه راوږیر ده کات) أَلِيلٌ شه و وَالنَّهَارُ و رڼی إِنْ به دننیا یی فِي لَه ذَلِكَ ته و یان (هه یه) لَعِبْرَةٌ په نډ

لِأُولِي بُو خاوه ن الْأَبْصَرُ بینایی و تیرامان (٤٤) وَاللَّهُ و خودا خَلَقَ به دیه پناوه و دروستیکردوه کُلَّ هه موو دَابَّةٌ زینده وهری

مِّنْ لَه مَاءٌ ئاوږیک فَمِنْهُمْ لَه و ان (هه یه) مِّنْ ته وهی يَمْشِي به ری ده که و ی عَلٰی لَه سهر بَطْنُهُ سکی وَمِنْهُمْ لَه و ان (یش هه یه)

مِّنْ ته وهی يَمْشِي به ری ده که و ی عَلٰی لَه سهر رَجَلَيْنِ دو قاچان وَمِنْهُمْ لَه و ان (یش هه یه) مِّنْ ته وهی يَمْشِي به ری ده که و ی

عَلَىٰ لَه سَهَر اَرَبَج چوار يَخْلُق - اَللهُ خُودا (-دروست ده کات) مَا يَشَاءُ تهوهی دهیه ویت اِنْ به دُنْیایی اَللهُ خُودا عَلٰی لَه سَهَر

کُل هه موو شَيء شتیک قَدِير تهواو تواناداره (٤٥) لَقَدْ سویندې به دُنْیایی اَنْزَلْنَا دامانبه زاند

ءَايَت نیشانهی گه وره ، موعجزات ، ثایات مُبِیْنَت ديار و ئاشکراکهر وَاَللهُ و خُودا يَهْدِي رېنموونی ده کات مَن تهوهی

يَشَاءُ تهو بیه ویت اِلٰی بُو ، بُولای صِرْطُ شا رینگایکی مُسْتَقِیْم رَاسْت و رِهوان (٤٦) وَيَقُولُوْنَ و ده لّین ءَاْمَنَّا بروامان هیئا

بِاَللهُ به خُودا وِبِالرَّسُوْل و به پیغه مبه ر وَاَطَعْنَا و گوپراهه لیمان کرد بوی ثُمَّ پاشان يَتَوَلَّى پشت هه لده کا فَرِیْق کومه ئی

مِنْهُمْ لهوان مِّنْ له بَعْد دواى ذٰلِكَ تهوه وَمَا و - اُولٰٓئِكَ تهوان بِالْمُؤْمِنِيْنَ بروادار (-نین) (٤٧) وَاِذَا وئه گهر

دُعُوًا بانگکران اِلٰی بُولای اَللهُ خُودا وَّرَسُوْلَه و پیغه مبه ره که ی لِیَحْكَمْ تا ناوېزی و حوکم بکات له يَبْنِیْهُمْ نیوانیان اِذَا ئِتر تهوکات

فَرِیْق کومه ئی مِنْهُمْ لهوان مُعْرِضُوْنَ پشتیان هه لکرده (٤٨) وَاِنْ و ئه گهر یَكُنْ - هُمْ بۆئهوان (-بیّت) الْحَقَّ هه ق و راستی

يَاْتُوْا دین اِلَیْه بُولای تهو مُذْعِنِيْنَ به ملکه چی (٤٩) اَنِيْ ئایا هه یه له قُلُوْبِهِمْ دله کانیان مَرَض نه خوشییک اَم یان

اَرْتَابُوْا گومانیان که وتوته دلان اَم یان یَخَافُوْنَ ده ترسن اَنْ که یَحِیْف - اَللهُ خُودا (-غه در بکات) عَلَیْهِمْ لییان

وَّرَسُوْلَه له گه ل پیغه مبه ره که ی بَلْ به لکو اُولٰٓئِكَ تهوان هُمْ خُوْیَان به راستی الظَّالِمُوْنَ سته مکارن (٥٠) اِنَّمَا له راستیدا -

كَانَ -- قَوْل قسه و گوتهاری الْمُؤْمِنِيْنَ برواداره کان اِذَا کات دُعُوًا بانگکران اِلٰی بُولای اَللهُ خُودا وَّرَسُوْلَه و پیغه مبه ره که ی

لِیَحْكَمْ تا ناوېزی و حوکم بکات له يَبْنِیْهُمْ نیوانیان (-هه ر تهوه نده --بوو) اَنْ که يَقُولُوا (گوتهیان) سَمِعْنَا بیستمان

وَاَطَعْنَا و گوپراهه لیمان کرد وَاُولٰٓئِكَ و تهوان هُمْ هه رخوْیَانن الْمُفْلِحُوْنَ سه رکه وتوو و رزگار بووان (٥١) وَمَنْ و هه رکه سی

یُطْع بکات گوپراهه ئی اَللهُ خُودا وَّرَسُوْلَه و پیغه مبه ره که ی وَيَخْش و بترسی له اَللهُ خُودا وَيَتَّقَه و خوْی بپاریزی لی

فَاُولٰٓئِكَ تهوه تهوان هُمْ هه رخوْیَانن الْفٰتِرُوْنَ سه رکه وتوو هه کان (٥٢) وَاَقْسَمُوا و سویندیان خوارد بِاللهُ به خُودا

جَهْد به وپه ری اٰمِنِهِمْ سویندیان لَئِنْ به دُنْیایی ته گهر اَمْرَتِهِمْ فه رمانتکرد پییان لِيَخْرُجَنَّ تهوه هه ر ده رده چن قُل بلی لَا -

تَقْسِمُوا سَوْنِد مه خُون طَاعَةً گوږياپه ليه كي مَعْرُوفَةً ناسراو اِنَّ به دُنْيايي اَللهُ خودا خَيْرٌ ته واو شاره زاي ورد و درشته بِمَا به وهى

تَعْمَلُونَ ئيوه ده يكه (۵۳) قُلْ بَلَى اطِيعُوا گوږياپه لى بكه له اَللهُ خودا و اطِيعُوا و گوږياپه لى بكه له اَلرَّسُول پيغه مبه ر

فَاِنْ جا نه گهر تَوَلَّوْا پشتيان هه لكرد فَاِنَّمَا ئيتر هه ر نه وهنده عَلَيْهِ له سهر نه وه مَا حَمَلْ نه وهى خراوه ته سهر نه ستوى

وَعَلَيْكُمْ و له سه ر ئيوه شه مَا نه وهى حَمَلْتُمْ كراوه ته نه ستوى ئيوه وَاِنْ و نه گهر تُطِيعُوهُ گوږياپه لى لوبكه ن

تَهْتَدُوا رِي راس ت ده دوزنه وه و هیده هیت ده درين وَمَا و (شتي) نيه عَلَى له سهر اَلرَّسُول پيغه مبه ر اِلَّا جگه له اَلْبَلْغ پړاگه ياندنيكي

اَلْمُبِين رُون و ديار (۵۴) وَعَدَ - اَللهُ خودا (-به ئيني داوه) به اَلَّذِينَ نه وه (كهس) انه ي ءَامَنُوا بروايان هيناوه مِنْكُمْ له نگو

وَعَمِلُوا و كړدوو يانه اَلصَّالِحَات كاره كړدوه و چاكه كان لَيْسَتْخَلِفْنَهُمْ به دُنْيايي و بى هيچ گومان كه ده يانكات به جينشين فِي له

اَلْأَرْض زهوى كجا هه رچون اَسْتَخْلَف جينشينيكرد اَلَّذِينَ نه وانه ي مِنْ له قَبْلِهِمْ پيش نه وانه بوون

وَلْيُمَكِّنَنَّ و به دُنْيايي و بى هيچ گوماننك جيگير و دامه زراو ده كات لَهُمْ بُوَيان دِينُهُم دين و ياساكه يان اَلَّذِي نه وهى

أَرْتَضَى نه و رازى بووه لَهُمْ بُوَيان وَلِيُبدِلَنَّهُمْ و به دُنْيايي و بيگومان ده گوږيته وه بُوَيان مِنْ له بَعْد دواى خَوْفِهِمْ ترسيان

أَمَّا دُنْيايي و ئارامى يَعْبُدُونِي من ده په رستن (بپه رستن) لَا يُشْرِكُونَ شهريك و هاوبه ش دانانين (دانه نين) يِي بُو من شَيْئاً (هيچ) شتى

وَمَنْ و هه ركه سى كَفَرَ كوفرى كرد و پرواى نه كرد بَعْد له دواى ذَلِكَ نه وه فَأُولَئِكَ نه وه نه وانه هُم هه رخويان

اَلْفَاسِقُونَ فاسق و ده رچوون له دين (۵۵) وَأَقِيمُوا و ريك و دامه زراو بكه ن اَلصَّلَاة نوڅر وَاَتُوا و بينن و ببه خشن

اَلزَّكَاة زه كات (پاككاري و بره ودان) و اطِيعُوا و گوږياپه لى بكه ن له اَلرَّسُول پيغه مبه ر لَعَلَّكُمْ به لكو ئيوه

تَرْحَمُونَ روحمتان پنده كړئ و خودا به زه ي پيتان ديت (۵۶) لَا تَحْسَبَنَّ وانه زانن اَلَّذِينَ نه وانه ي كَفَرُوا كوفريانكرد و بى پروابوون

مُعْجِزِينَ ده رباز بوون و ده سه لاتمان نيه به سه ريان فِي له اَلْأَرْض زهوى وَمَاؤُهُمْ و مال و جيگيان اَلنَّار ناگر ه

وَلَبِئْسَ و هه ر خرابترين اَلصَّير چاره نووس و سه رنه نجام ه (۵۷) يَأْتِيهَا هُو نه ي اَلَّذِينَ نه وانه ي ءَامَنُوا برواتان هيناوه

لَيْسَتْ لَكُمْ بِأُمَّةٍ مِّمَّنْ كَانَ يُخْلِفُ اللَّهُ بِكُمْ وَهَرِثَ الْكَاذِبُ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاحْشُوا

لَا يَلْبِغُوا نَهْگه یشتوون به الْحِلْمِ (تەمەنی) عاقلی و خوځری و ئارامی مِنْكُمْ لَهْ نَگۆ ثَلَاثُ سَيِّئَاتٍ مَّرَّتٍ جَارَانٍ مِنْ لَهْ قَبْلَ بَيْش

صَلَاةٍ نَوِيْزَى الْقَجْرِ بَهْ يَانِي وَحِينَ وَتَهْوَكَاتِهِ تَضَعُونَ دَادَهَنِي ثِيَابَكُمْ جَلَهْ كَانَتَانِ مِنْ لَهْ الظَّهْرِ كَاتِي نِيوَهْ رُوْ وَمِنْ لَهْ

بَعْدَ دَوَايِ صَلَاةٍ نَوِيْزَى الْعِشَاءِ عِشَا وَشَهْوَانِ ثَلَاثُ سَيِّئَاتٍ عَوْرَتٍ عَهْيَهْ يَهْ يَهْ لَكُمْ بُوْئِيوَهْ لَيْسَ نِيهْ عَلَيْكُمْ لَهْ سَهْرَتَانِ

وَلَا عَلَيْهِمْ وَ لَهْ سَهْرِيَانِ نِيهْ جُنَاحٌ گوناوه و تاوانی بَعْدَهُنَّ دَوَايِ تَهْوَانَهْ طُوفُونَ دَهْگه پَرِيْن وَ دَهْ سَوْرِيْنَهْ وَهْ عَلَيْكُمْ بَهْ سَهْرَتَانِ ، لَهْ سَهْرَتَانِ

بَعْضُكُمْ هَهْ نَدِيْكَتَانِ عَلَى لَهْ سَهْرٍ بَعْضٍ هَهْ نَدِيْ كَذَلِكَ ثَاوَا بَيْنَ رُؤُوسِهِمْ دِيَارِدَهْ كَاتِ اللَّهُ خُودَا لَكُمْ بُوْتَانِ

الْآيَاتِ ثَايَهْ تَهْ كَانِ ، بَهْ لَگهْوَ نِيْشَانَهْ گهْ وَرَهْ كَانِ ، مَوْعِيزَاتَهْ كَانِ وَاللَّهُ وَخُودَا عَلِيمٌ تَهْوَا وَ زَانَا وَ نَاگَادَارِ حَكِيمٌ تَهْوَا وَ كَارِبَهْ جِيْ (يَهْ)

(٥٨) وَإِذَا وَتَهْ گهْ رِ بَلَّغَ - الْأَطْفَالُ مِمَّا لَهُمْ مِنْكُمْ لَهْ نَگۆ (-گهْ یشتنه) الْحِلْمِ تەمەنی عاقلی و خوځری و ئارامی

فَلَيْسَتْ لَكُمْ بِأُمَّةٍ مِّمَّنْ كَانَ يُخْلِفُ اللَّهُ بِكُمْ وَهَرِثَ الْكَاذِبُ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاحْشُوا

كَذَلِكَ ثَاوَا بَيْنَ رُؤُوسِهِمْ دِيَارِدَهْ كَاتِ اللَّهُ خُودَا لَكُمْ بُوْتَانِ ءَايَاتِهِ ثَايَهْ تَهْ كَانِي (بَهْ لَگهْ وَ نِيْشَانَهْ گهْ وَرَهْ كَانِي خُودَا) وَاللَّهُ وَخُودَا

عَلِيمٌ تَهْوَا وَ زَانَا وَ نَاگَادَارِ حَكِيمٌ تَهْوَا وَ كَارِبَهْ جِيْ (يَهْ) (٥٩) وَالْقَوَاعِدُ وَ لِيْكَهْ وَتَهْ كَانِ مِنْ لَهْ النِّسَاءِ زُنَانِ الَّتِي تَهْوَانَهْ

لَا يَرْجُونَ نَاخِوَانِ نِگَا حَا شُووْكَردِيْ فَلَيْسَ - عَلَيْهِنَّ لَهْ سَهْرِيَانِ (-نِيهْ) جُنَاحٌ (هِيْج) گوناوهِيْكَ أَنْ كَهْ يَضَعْنَ دَابْنِيْنِ

ثِيَابَهُنَّ جَلَهْ كَانِيَانِ غَيْرَ - مُتَبَرِّجَاتٍ خُودَهْ رَخَهْ (-نَهْ بِنِ) بَرِيْنَهْ بَهْ خَشَلْ وَ جَوَانَكَارِيَهْ كَ وَأَنْ وَ تَهْ گهْ رِ

يَسْتَعْفِفْنَ خُويَانِ لَهْ وَهْشِ بَگَرْنَهْ وَهْ خَيْرٌ چَاكْتَرَهْ هُنَّ بُوْئَهْوَانِ وَاللَّهُ وَخُودَا سَمِيعٌ زُورْ بِيْسَهْ رِيْ عَلِيمٌ تَهْوَا وَ زَانَا وَ نَاگَادَارَهْ (٦٠)

لَيْسَ - عَلَى لَهْ سَهْرٍ الْأَعْمَى كُوْئِرِ حَرَجٌ نَارَهْ حَهْ قِيْ وَ ئِيْجِرَاجِيْ (-نِيهْ) وَلَا عَلَى لَهْ سَهْرٍ الْأَعْرَجُ شَهْلِ

حَرَجٌ وَ نَارَهْ حَهْ قِيْ وَ ئِيْجِرَاجِيْ (-نِيهْ) وَلَا عَلَى لَهْ سَهْرٍ الْمَرِيضُ نَهْ خُوشِ حَرَجٌ نَارَهْ حَهْ قِيْ وَ ئِيْجِرَاجِيْ (-نِيهْ) وَلَا عَلَى لَهْ سَهْرٍ

أَنْفُسُكُمْ خُوتَانِ أَنْ كَهْ تَأْكُلُوا بِخُونٍ مِنْ لَهْ يُوْئِيْكُمْ مَالِيْ خُوتَانِ أَوْ يَانِ يُوْئِيْكُمْ مَالَهْ كَانِي ءَابَائُكُمْ بَابِ وَ بَايِرَانتَانِ أَوْ يَانِ

يُوت مَالَهُ كَانِي أُمَّتِكُمْ دَايِكِه كَانْتَان أَوْ يَان يُّوت مَالَهُ كَانِي إِخْوَنِكُمْ بَرَاكَنْتَان أَوْ يَان يُّوت مَالَهُ كَانِي أَخَوَتِكُمْ خَوْشَكِه كَانْتَان

أَوْ يَان يُّوت مَالَهُ كَانِي أَعْمَمِكُمْ مَامِه كَانْتَان أَوْ يَان يُّوت مَالَهُ كَانِي عَمَّتِكُمْ بَلَكِه كَانْتَان (خَوْشَكَانِي بَاوَكْتَان) أَوْ يَان

يُّوت مَالَهُ كَانِي أَخَوَلِكُمْ خَالِه كَانْتَان أَوْ يَان يُّوت مَالَهُ كَانِي خَلَتِكُمْ بَلَكِه كَانْتَان (خَوْشَكَانِي دَايَكْتَان) أَوْ يَان

مَا مَلَكْتُمْ ئَهْوَهِي ئَيَّوِه دِرَاوِه يَنْتَان مَفَاتِحُهُ كَلِيلَه كَانِيَان أَوْ يَان صَدِيقِكُمْ هِي بَرَادَه رَتَان لَيْسَ نِيَه عَلَيْكُمْ لَه سَه رَتَان

جُنَاح (هِيچ) گوناھيک اُن که تَأْكُلُوا بَخُون جَمِيعًا هَمُوو پَيَكِهْوَه أَوْ يَان أَشْتَاتَا بَهْش بَهْش فَإِذَا جَاكَتِي دَخَلْتُ چوونه ناو

يُّوتَا خانوو و مائي فَسَلُّوْا ئَهْوَه سَه لَام بَكَهْن عَلَيَّ لَه سَهْر أَنْفُسِكُمْ خَوْتَان نَحِيَّة سَلَاوِيَكِه مِّنْ لَه عِنْدَ لَای اَللَّهِ خُودَا يَهْوَه

مُبْرَكَة موبارهک و پرفهري طَيِّبَة چاک و پاک کَذَلِکْ ئَاوَا يِيْن رَوْن و ديارده کات اَللَّهِ خُودَا لَكُمْ بَوْتَان

الْآيَاتِ ئايه ته کان ، به لگه و نيشانه گه وره کان ، موعجزاته کان لَعَلَّكُمْ به لکو ئَيَّوِه تَعْقِلُون تَيَبِگَهْن و پَيَبِگَهْن (٦١)

إِنَّمَا لَه رَاسْتِيْدَا تَهْنَهَا الْمُؤْمِنُونَ بَرَوَادَارَه (تهواوه) کان الَّذِينَ ئَهْوَه (کهس) انهْن ءَامِنُوا بَرَوَايَان هِيْنَا بِاللَّهِ به خُودَا

وَرَسُوْلُهُ و پيغه مبه ره کهي وَإِذَا وَنَهْگَهْر کَانُوا - مَعَهُ لَه گَهْل ئَهْوَه عَلَيَّ لَه سَهْر أَمْرُ بَابَهْت و کار يکي جَامِع کَوکِه رهْوَه (-بوون)

لَمْ - يَذْهَبُوا (-نا) رَوْن حَتَّى تَاکو يَسْتَدْنُوْه مَوْلَهْت و هَرده گرن له تَوَ إِنَّ به دَلْنِيَايِ الَّذِينَ ئَهْوَانَهِي

يَسْتَدْنُونُكَ مَوْلَهْت و هَرده گرن له تَوَ أُولَئِكَ ئَهْوَان الَّذِينَ ئَهْوَانَهْن که يُّؤْمِنُونَ بَرَوَا دِيْن بِاللَّهِ به خُودَا وَرَسُوْلُهُ و پيغه مبه ره کهي

فَإِذَا جَاكَتِي أَسْتَدْنُوكَ مَوْلَهْتِيَان و هَرگرت لِبَعْضِ بَوَهَنْدِيک شَأْنِهِمْ کَار و بَارِي خَوْيَان فَأَذَنْ ئَهْوَه مَوْلَهْت بَدَه لَمَنْ ئَهْوَهِي

شِئْتُ خَوْت و يَسْتَت مِنْهُمْ لَهْوَان وَاسْتَغْفِرْ و دَاوَايِ لِيخَوْشِ بُوون بَكِه لَّهُمْ لَوْيَان (له) اَللَّهِ خُودَا إِنَّ به دَلْنِيَايِ اَللَّهِ خُودَا

غُفُورٌ ئَهْوَه پَرِي لِيْبُورده يه رَّحِيْمٌ ئَهْوَه پَرِي مِيهَره بَان وَبَه به زه ييه (٦٢) لَا - تَجْعَلُوا - دُعَاءَ بَانگَرْدَنِي الرَّسُولِ پيغه مبه ره

يِيْنِكُمْ لَه نِيَوَانْتَان (-دامه نين) كُدُعَاءَ وَهَك بَانگَرْدَنِي بَعْضِكُمْ هَهَنْدِيكْتَان (بَوَ) بَعْضَا هَهَنْدِيک (ي تَر) قَدْ به دَلْنِيَايِ يَعْلَمُ -

اَللَّهِ خُودَا (-ده زاني) الَّذِينَ كَي يَتَسَلَّلُون خَوْدَه دَزِيْتَهْوَه مِنْكُمْ لَه نگو لَوَاذَا به مَه بَه سَتِي رَاكِرْدَن فَلَیْحَذَرْ بَا و رِيَا بِن و حَه زَهْر بَكَهْن

الَّذِينَ تَهَوَّنَ سَهْرِيحِي دَهْكَنَ عَنْ لَهْ أَمْرِهِ فَهْرَمَانِي تَهْوُ أَنْ كَهْ تُصِيبُهُمْ تَوْشِيَانِ بَيْتِ

فِتْنَةٍ فَيْتَنَهْ وَ بَهْلايَهْ كَ (وَهْ كَ شِيرِكْ وَ كُوفَرُو نِيْفَاقْ وَ بَيْدَعَهْ) أَوْ يَانِ يُصِيبُهُمْ تَوْشِيَانِ بَيْتِ عَذَابِ عَهْزَابِ وَ تَهْشَكَهْ نَجَهْ يَهْ كِي

أَلِيمِ زُورْ بَهْزَانِ وَ تَازَارِ (٦٣) أَلَا دَهْ بَزَانِنِ إِنَّ بَهْ دَلْنِيَايِ لِلَّهِ هِي خُودَايَهْ مَا فِي تَهْوَهِي لَهْ أَلَسْمُوتِ تَاسْمَانَهْ كَانَهْ

وَالْأَرْضِ وَ زَهْوِي دَايَهْ قَدْ بَهْ دَلْنِيَايِ يَعْلَمُ دَهْ زَانِي مَا تَهْوَهِي أَنْتُمْ تَيَّوَهْ عَلَيْهِ لَهْ سَهْرِينِ وَيَوْمَ وَ تَهْوُ رُؤْزَهِي

يَرْجَعُونَ دَهْ كِي دَرِي تَهْوَهْ إِلَيْهْ بُوْ لَآيِ تَهْوُ فَيَنْبِئُهُمْ نَيْتِرْ هَهْ وَائِيَانِ پَيْدَهْ دَا بَمَا بَهْوَهِي عَمَلُوا كَرْدُووِيَانَهْ وَاللَّهِ وَ خُودَا بِكُلِّ بَهْ هَهْمُوو

شَيْءٍ شَقِيٍّ عَلِيمٌ تَهْوَاوْ زَانَا يَهْ (٦٤)